

Karta informacyjna przedsięwzięcia

zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.)

INWESTOR: Rafał Bąk, Falmierowo 8, 89-300 Wyrzysk

Budowa budynku obory na 40 szt. bydła (docelowo gospodarstwo osiągnie 80 DJP), płyty gnojowej, zamkniętych zbiorników na gnojówkę na działce o numerze ewidencyjnym 137/2 w miejscowości Falmierowo, gmina Wyrzysk.

1. Cel i zakres opracowania

Niniejsze opracowanie wykonane jest jako niezbędny załącznik do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na **budowie budynku obory na 40 szt. bydła (docelowo gospodarstwo osiągnie 80 DJP), płyty gnojowej, zamkniętych zbiorników na gnojówkę na działce o numerze ewidencyjnym 137/2 w miejscowości Falmierowo, gmina Wyrzysk.**

Kartę informacyjną opracowano zgodnie z:

- ustawą z dnia 3 października 2008 r. - o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.);
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397 ze zm.);
- ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.);
- ustawa z dnia 10 lipca 2007 roku o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 ze zm.);
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. z 2003, Nr 3 poz. 44);
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8 poz. 70);
- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U. z 2005 r., Nr 17, poz. 142 ze zm.).

2. Rodzaj, skala i usytuowanie przedsięwzięcia.

Zgodnie z § 3 ust 1 pkt 102 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397

ze zm.) przedsięwzięcie kwalifikuje się jako: chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 51, w liczbie nie mniejszej niż 60 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza. Analizując wielkość oraz zakres planowanej inwestycji można uznać, iż nie będzie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Rodzaj przedsięwzięcia

Planowane przedsięwzięcie realizowane będzie na terenie istniejącego gospodarstwa rolnego w miejscowości Falmierowo 8, gmina Wyrzysk na działce o numerze ewidencyjnym 137/2. Przedsięwzięcie obejmuje wyburzenie istniejącego budynku gospodarczego i w jego miejsce wybudowanie nowego budynku obory.

W obecnie istniejącym gospodarstwie rolnym prowadzony jest już chów bydła, a budowa nowego budynku obory ma na celu poprawę dobrostanu zwierząt. Obecny oraz planowany system chowu prowadzony jest w systemie ściółkowym.

Działka o numerze ewidencyjnym 137/2 i powierzchni 10,1010 ha, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia składa się: 6,3038 ha grunty orne RIIIa i RIII b, 1,7394 ha to grunty orne RIVa i RIVb, 0,3398 grunty rolne zabudowane B-RIVb, 1,4631 grunty orne RV, 0,0292 grunty zadrzewione i zakrzewione Lz-RV, 0,2237 pastwiska trwała.

Na działce znajdują się następujące budynki:

- budynek mieszkalny Inwestora;
- cztery budynki gospodarcze w których obecna obsada wynosi: do 26 cielaków, do 20 macior do 130 prosiąt co łącznie daje nam 20 DJP.

Skala przedsięwzięcia

Skala przedsięwzięcia będzie miała charakter lokalny, ograniczony do terenu gospodarstwa rolnego należącego do Inwestora, i realizowana będzie w miejscowości Falmierowo, obręb Falmierowo gmina Wyrzysk, na działce o numerze ewidencyjnym 137/2.

Zgodnie z założeniami inwestora planowane przedsięwzięcie obejmować będzie budowę obory z docelową obsadą 40 sztuk buhajów – 56 DJP. Istniejące gospodarstwo poprzez rozbudowę i dostawienie inwentarza osiągnie docelowo obsadę do 80 DJP. Pozostałe obiekty znajdujące się na działce na której realizowane będzie przedsięwzięcie nie ulegną zmianom projektowym. W trakcie realizacji planowanego przedsięwzięcia zostanie wykonana również płyta gnojowa oraz wymagane zbiorniki na gnojówkę.

Projektowana obora zlokalizowana zostanie na działce o numerze ewidencyjnym 137/2, w miejscu istniejącego budynku gospodarczego, który zostanie wyburzony, w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących budynków gospodarczych. Ściany zostaną wykonane z bloczków wapienno-piaskowego i betonu komórkowego, ocieplone warstwą styropianu, dach dwuspadowy. Oświetlenie budynku światłem naturalnym oraz światłem sztucznym poprzez zamontowanie świetlówek jarzeniowych. Do obiektu doprowadzona będzie instalacja elektryczna oraz wodociągowa. Nowy budynek obory osiągnie powierzchnię do 500 m². Zaraz za nowo powstałym budynkiem obory zostanie wykonana płyta gnojowa wraz ze szczelnymi zbiornikami na gnojówkę. Szczegółowe warunki posadowienia obiektów budowlanych, uwzględniające przydatność gruntu na potrzeby projektowanego obiektu i jego charakteru oraz zakwalifikowania go do odpowiedniej kategorii geotechnicznej zostaną określone w części opisowej projektu budowlanego zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz 1409 ze zm.).

Wielkość płyty obornikowej najłatwiej wyliczyć przyjmując minimum 3,5 m² powierzchni płyty na tzw. dużą jednostkę przeliczeniową zwierząt (DJP).

Czyli w przypadku planowanego zwiększenia obsady istniejącego gospodarstwa maksymalna powierzchnia płyty gnojowe wynosiłaby:

$$60 \text{ DJP} \times 3,5 \text{ m}^2 = 210 \text{ m}^2$$

Wielkość zbiorników na gnojówkę najłatwiej wyliczyć przyjmując minimum $2,5 \text{ m}^3$ na 1 DJP.

Czyli w przypadku planowanego zwiększenia obsady istniejącego gospodarstwa pojemność zbiorników na gnojówkę powinna wynosić:

$$60 \text{ DJP} \times 2,5 \text{ m}^3 = 150 \text{ m}^3$$

Obliczenia zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań, jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych (Dz. U. z 2003, Nr 3 poz. 44).

Dla istniejącej obsady zapewniona jest płyta gnojowa oraz zbiorniki na gnojówkę.

Usytuowanie przedsięwzięcia

Gospodarstwo rolne zlokalizowane jest w województwie wielkopolskim, powiecie pilskim, gmina Wyrzysk, obręb Falmierowo, miejscowość Falmierowo, działka o numerze ewidencyjnym 137/1.

Działka, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia znajduje się w zabudowie rozproszonej. Najbliższą zabudowaną działką, jest działka o numerze ewidencyjnym 139/2 znajduje się około 100 m. Natomiast kolejne zabudowane działki znajdują się w odległości powyżej 200 m i są to również gospodarstwa rolne. Dojazd do działki, na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia zapewniony jest z drogi wojewódzkiej o numerze 242.

W najbliższym rejonie lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia brak jest terenów ochrony uzdrowiskowej, terenów związanych ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży oraz szpitali.

Teren planowanej inwestycji nie jest objęty ochroną konserwatorską. Zgodnie z art 32 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568), w przypadku odkrycia w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, przedmiotów, co do których istnieje przypuszczenie, iż są one zabytkami, wówczas zostaną:

- wstrzymane wszystkie roboty mogące uszkodzić lub zniszczyć odkryty przedmiot,
- zabezpieczone przy użyciu dostępnych środków, przedmioty i miejsce ich odkrycia,
- niezwłocznie zawiadomienie o tym służby Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Jeżeli w terminie 5 dni od przyjęcia zawiadomienia przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nie zostaną dokonane oględziny odkrytego przedmiotu, przerwane roboty zostaną kontynuowane.

Po dokonaniu oględzin odkrytego przedmiotu konserwator zabytków wydaje decyzję:

- pozwalającą na kontynuowanie przerwanych robót, jeżeli odkryty przedmiot nie jest zabytkiem,
- pozwalającą na kontynuowanie przerwanych robót, jeżeli odkryty przedmiot jest zabytkiem, a kontynuacja robót nie doprowadzi do jego zniszczenia lub uszkodzenia,
- nakazującą dalsze wstrzymanie robót i przeprowadzenie, na koszt osoby fizycznej lub jednostki organizacyjnej finansującej te roboty, badań archeologicznych w niezbędnym zakresie.

Uwarunkowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Teren, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia nie jest objęty planem zagospodarowania przestrzennego.

3. Powierzchnia zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowy sposób ich wykorzystani i pokrycia szatą roślinną.

Planowane przedsięwzięcie oraz jego bezpośrednie otoczenie cechuje się typowo rolniczym krajobrazem. Występująca w sąsiedztwie szata roślinna oraz sposób zagospodarowania działek sąsiednich związany jest z prowadzoną produkcją rolniczą. Na terenie przedmiotowego przedsięwzięcia nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia prac związanych z wycinką drzew. Jednocześnie w rejonie lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia oraz w jego bezpośrednim otoczeniu, nie znajdują się żadne obiekty objęte ochroną lub przewidziane do ochrony. Nie występują tu również obiekty kultury materialnej objęte ochroną konserwatorską.

4. Rodzaj technologii.

Rodzaj technologii dotyczącej prowadzenia hodowli bydła nie ulegnie zmianie będzie prowadzony tak jak dotychczas zmianie ulegną jedynie warunki w jakich ta hodowla będzie prowadzona, czyli polepszy się dobrostan zwierząt. W wybudowanej oborze prowadzony będzie system ściółkowy utrzymywania bydła. Planowana budowa ma na celu zwiększenie obsady dotychczas utrzymywanego stada do 40 sztuk bydła. Budowa obory nie zmieni kierunku produkcji prowadzonej na terenie gospodarstwa.

Rozbudowa gospodarstwa, polegająca na budowie budynku obory pozwoli na poprawę warunków dobrostanu zwierząt oraz ochronę środowiska.

Wielkość produkcji

Wielkość produkcji dla przedsięwzięcia związana będzie z chowem bydła do 40 szt. Obecnie wielkość produkcji gospodarstwa rolnego kształtuje się na poziomie:

Obecna obsada		Planowana obsada	
Rodzaj zwierząt	Ilość [szt]	Rodzaj zwierząt	Ilość [szt]
Buhaje	-	Buhaje	40 (56 DJP)
Cielaki	20 (3,9 DJP)	Cielaki	20 (3,9 DJP)
Maciory	20 (7 DJP)	Maciory	20 (7 DJP)
Prosiaki	130 (9,1 DJP)	Prosiaki	130 (9,1 DJP)
DJP=20		DJP=76	
Docelowo gospodarstwo planowane jest na 80 DJP			

Czas pracy

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje zmiany dotychczasowego systemu pracy gospodarstwa rolnego. Ma ona na celu usprawnienie prowadzonych prac gospodarskich a tym samym poprawę dobrostanu utrzymywanych w gospodarstwie zwierząt.

5. Ewentualne warianty przedsięwzięcia.

Wariant proponowany przez Inwestora

Wariant „zerowy” - nie podejmowanie planu rozbudowy gospodarstw. Wariant zakłada pozostawienie dotychczasowej działalności przedmiotowego gospodarstwa rolnego bez zmian to znaczy, że pozostanie ono na poziomie osiągniętym na dzień dzisiejszy czyli obsady stada do 20 DJP bez możliwości rozwoju.

Wariant I – rozbudowa istniejącego gospodarstwa, budowa obory wraz ze zwiększeniem posiadanej obsady stada do 80 DJP stanu obecnego.

Racjonalny wariant alternatywny

Zaproponowany przez Inwestora Wariant nr I, jest racjonalnym wariantem alternatywnym, ponieważ ma na celu usprawnienie organizacji prac prowadzonych w gospodarstwie rolnym oraz daje możliwość dalszego rozwoju gospodarstwa i poprawę stanu hodowli posiadanych przez Inwestora zwierząt.

Rozbudowa ma również na celu sprostanie wymaganiom Wspólnej Polityki Rolnej i Systemu Wzajemnej Zgodności (cross compliance). Realizacja planowanego przedsięwzięcia ma również na celu jak najmniejsze negatywne oddziaływanie na otaczające środowisko.

6. Przewidywana ilość wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw i energii.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r., Nr 8 poz. 70), normatywne zapotrzebowanie wody w obiekcie inwentarskim i wielkotowarowego przemysłowego chowu docelowo wyniesie:

$$80 \text{ DJP} \times 0,129 \text{ m}^3/\text{dn} = 10,32 \text{ m}^3/\text{dzień}$$

Szacunkowe zapotrzebowanie na energię wynosi:

- elektryczną - 12 kW
- ciepłą – 0 kW
- gazową – 0 kW

7. Rozwiązania chroniące środowisko.

Zgodnie z przepisami w zakresie ochrony środowiska w czasie prowadzonych prac budowlanych oraz funkcjonowania obiektu i urządzeń do gromadzenia odchodów zwierzęcych obowiązywać będzie ochrona przed zanieczyszczeniami gruntu, wód i powietrza atmosferycznego oraz uciążliwościami powodowanymi przez hałas.

Projektowane przedsięwzięcie spowoduje znaczne zmniejszenie ilości wprowadzonych do środowiska zanieczyszczeń do gleb, gruntu, wód i powietrza atmosferycznego w stosunku do obecnego poziomu.

W wyniku realizacji budynku inwentarskiego oraz urządzeń infrastruktury rolniczej nastąpi znacząca poprawa higieny pracy w budynkach inwentarskich, a także poprawa stanu sanitarnego środowiska przyrodniczego. Zastosowanie odpowiednich materiałów hydroizolacyjnych i kwasoodpornych oraz solidne wykonawstwo pozwalają przypuszczać, że w istotny sposób nastąpi zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed migracją zanieczyszczeń pochodzenia organicznego do gleby wód powierzchniowych i gruntowych.

Powstała w prowadzonym gospodarstwie gnojowica wykorzystywana będzie jako nawóz naturalny do nawożenia własnych użytków rolnych, zgodnie z obowiązującymi terminami nawożenia i we właściwych dawkach określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2007 roku o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2007 r. Nr 147, poz. 1033 ze zm.).

Wody opadowe spływające z dachów budynków inwentarskich będą spływały w kierunku posesji inwestora i wsiąkały w grunt.

Zastosowanie zamkniętych urządzeń do gromadzenia odchodów pozwoli na wyeliminowanie lub istotne ograniczenie ich oddziaływania na strefę zabudowy mieszkaniowej.

Użyty na budowie sprzęt mechaniczny będzie pracować w granicach własnej działki inwestora, co pozwoli na ograniczenie oddziaływania prac budowlanych na sąsiednie tereny.

W trakcie realizacji inwestycji powstaną odpady (gruz budowlany, złom stalowy, opakowania po impregnatach itp.), które będą składane i magazynowane zgodnie z przepisami o odpadach oraz ochronie środowiska.

Projektowany budynek oraz budowle w ramach funkcjonującego gospodarstwa rolnego nie będą uciążliwe dla najbliższego otoczenia w zakresie emisji hałasu do środowiska i nie spowodują odczuwalnego pogorszenia lokalnych warunków akustycznych zarówno w porze dziennej jak i nocnej. Na podstawie analizy porównawczej z podobnymi obiektami inwentarskimi można stwierdzić, że poza granicami siedliska nie wystąpią wartości równoważnego poziomu dźwięku wyższe od 38-42 dB, zarówno w porze dziennej jak i nocnej.

W związku z powyższym oddziaływanie analizowanych obiektów na tereny sąsiedniej zabudowy mieszkalnej praktycznie nie będzie występować. Poziom natężenia hałasu w odległości występowania najbliższej zabudowy mieszkalnej nie będzie odróżniany od panującego obecnie na tym terenie tła akustycznego.

Projektowane obiekty nie będą oddziaływać ponadnormatywnie na otaczające je środowisko oraz nie będą uciążliwe dla występującej w otoczeniu zabudowy zagrodowej w zakresie warunków arosanitarnych. Realizacja inwestycji zgodnie z warunkami technicznymi, sanitarnymi oraz jej właściwa eksploatacja pozwala na ograniczenie emisji zanieczyszczeń.

Budowa nie będzie miała wpływu na zmiany w środowisku w odniesieniu do krajobrazu i zasobów przyrody, gleby, lokalnych zasobów surowcowych, flory i fauny oraz klimatu akustycznego.

8. Rodzaje i przewidywane ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko

Ścieki bytowe

Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje zwiększenia ilości oraz rodzaju ścieków bytowych. Ścieki bytowe powstają na terenie budynku mieszkalnego i odprowadzane są do szczelnego zbiornika bezodpływowego-szamba. Inwestor posiada umowę na wywóz nieczystości ciekłych z podmiotem gospodarczym prowadzącym działalność w powyższym zakresie, które wywożone będą na gminną oczyszczalnię ścieków.

Odpady komunalne

Powstałe na nieruchomości odpady komunalne zbierane będą w pojemniki podstawione przez firmę uprawnioną do ich odbioru i oddawane zgodnie z obowiązującym regulaminem utrzymania czystości na terenie gminy oraz zgodnie z harmonogramem odbioru odpadów komunalnych.

Wody zużyte pochodzące z przeprowadzenia prac porządkowych w pomieszczeniu.

Powstałe wody zostaną odprowadzone do zbiornika na gnojówkę i zagospodarowane w ramach stosowania nawozów naturalnych na własnym gruncie.

Zanieczyszczenie powietrza

Do najgroźniejszych substancji emitowanych do powietrza atmosferycznego z hodowli bydła należy zaliczyć amoniak, siarkowodor i związki odorocenne oraz metan (związki odorocenne i metan nie są objęte normami prawnymi). Dla wielu substancji, stanowiących zanieczyszczenia gazowe wprowadzanych do powietrza z gospodarczej hodowli bydła, próg wyczuwalności węchowej leży poniżej wartości dopuszczalnych (poziomów odniesienia). Podstawową trudnością w ocenie uciążliwości zapachowej jest brak jednoznacznego parametru o charakterze fizycznym (mierzalnym). Ponieważ bodźce zapachowe mogą wywierać określony wpływ na funkcje organizmu, należy je uwzględnić w normach higieniczno - sanitarnych, w tym w normach stężeń zanieczyszczeń w powietrzu środowiska zewnętrznego jak i na stanowiskach pracy. Całość powstających na terenie gospodarstwa emisji związków zapachowych (odorocennych-złownych) posiada charakter emisji niezorganizowanej i trudnej do jednoznacznego określenia.

W przypadku chowu i hodowli bydła podstawowymi zanieczyszczeniami wprowadzanymi do powietrza atmosferycznego jest metan powstający w wyniku fermentacji jaka odbywa się w przewodzie pokarmowym zwierząt. Szczególnie wysoką emisję charakteryzują się przeżuwacze. Ilość produkowanego metanu z fermentacji jelitowej zależy od gatunku zwierzęcia oraz charakterystyki i ilości jego pożywienia.

Ponadto w przypadku rozpatrywanego gospodarstwa uciążliwość zapachowa obiektów będzie dotyczyć:

- emisji odorów ciągłej związanej z trwaniem cyklu produkcyjnego,
- emisja odorów krótkotrwałej, w trakcie czyszczenia obór,
- emisji odorów niezorganizowanej pochodzącej z odchodów zwierzęcych,
- emisji odorów w trakcie transportu oraz rozprowadzania nawozów naturalnych na gruntach rolnych.

Źródłem odorów mogą być również procesy gnilne odpadów organicznych. Celem zapobieżenia emisji odorów należy zapewnić regularny wywóz nawozów naturalnych (przynajmniej raz na 6 miesięcy) oraz stworzyć właściwe warunki ich przechowywania i ^{transportu} na pole. Ze względu na stosowany system wentylacji grawitacyjnej w oborach oraz gromadzenie nawozów naturalnych w zbiornikach do magazynowania gnojówki, emisja zanieczyszczeń z rozpatrywanego gospodarstwa jest emisją niezorganizowaną.

Zanieczyszczenie powietrze z obory odprowadzane będzie do atmosfery otworem kalenicowym lub otworem okiennym. Ostateczny sposób wentylacji zostanie określony w projekcie budowlanym.

Na podstawie opracowania A. Pilarczyk: Emisja metanu z fermentacji jelitowej przez zwierzęta gospodarskie w Polsce obliczone dla podobnej rozbudowy gospodarstwa wyniesie: amoniaku 0,049 kg/h; siarkowodoru 0,013 kg/h, metanu 0,536 kg/h.

Z prowadzonej hodowli świń:

Gatunek		System chowu	NH ₃ kg/szt/rok	CH ₄ kg/szt/rok	N ₂ O kg/szt/rok
Lochy	prośne	Podłoga gładka/ściółka	0,4-4,2	21,1	Brak danych
	oprosione		0,8-9,0	Brak danych	Brak danych
Prosiaki	<30 kg		0,06-0,09	3,9	Brak danych
Tuczniki	>30 kg		2,1-4,0	0,9-1,1	0,05-2,4

Podczas prowadzenia hodowli nie przewiduje się stosowania środków ograniczających emisję odorów do powietrza. Zbiorniki na gnojówkę będą zamknięte. W przypadku konieczności (wysokie temperatury powietrza, brak opadów deszczu) istnieje możliwość przykrywania obornika folią.

Postępowanie z padłymi zwierzętami.

Podstawowym odpadem powstającym podczas hodowli zwierząt to odpad o kodzie 02 01 80*(zwierzęta padłe i ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca) zostaną przekazane do tymczasowego magazynowania w kontenerze stalowym, umieszczonym w zamkniętym i oznakowanym pomieszczeniu i niezwłocznie odebrane przez uprawnioną jednostkę gospodarczą.

W przypadku stwierdzenia powyższej sytuacji należy:

- odpowiednio zabezpieczyć, przy wykorzystaniu możliwych środków własnych, zwłoki padłych zwierząt w taki sposób, aby uniemożliwić innym zwierzętom do nich dostępu, w tym przede wszystkim zabezpieczyć przed możliwością rozszarpania zwłok przez inne zwierzęta, a w szczególności dzikie,
- niezwłocznie powiadomić powiatowego lekarza weterynarii o fakcie padnięcia zwierzęcia oraz informację o ilości i gatunku padłych zwierząt,
- narzędzia, sprzęt lub materiały mające kontakt z padliną należy zdezynfekować lub zutylizować zgodnie z zaleceniem urzędowego lekarza weterynarii,
- po odebraniu zwłok padłych zwierząt przez właściwy podmiot, w miejscu w którym były one składowane, należy przeprowadzić dezynfekcję.

Zgodnie z obowiązującą procedurę, rolnik w wypadku padnięcia zwierzęcia w jego stadzie musi każdorazowo zgłosić ten fakt do zakładu utylizacji, który ma podpisana umowę z ARiMR. Następnie podczas odebrania zwierzęcia przez przedstawiciela takiej firmy właściciel zwierzęcia zobowiązany jest podpisać „Oświadczenia producenta rolnego”. Ten dokument uprawnia do skorzystania przez rolnika z dofinansowania przez ARiMR kosztów zabrania, transportu i utylizacji padłego zwierzęcia. Po zakończeniu prac firma utylizacyjna przedstawia ARiMR dokumentację, która to potwierdza a Agencja w imieniu rolnika przekazuje jej pieniądze za wykonaną pracę. Adresy i telefony firm utylizacyjnych z którymi ARiMR ma podpisane umowy są dostępne na stronie internetowej Agencji.

Odpady

Odpady powstałe podczas prowadzenia rozbudowanego gospodarstwa rolnego:

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadów w skali roku Mg
Odpady niebezpieczne			
1	02 01 80*	Zwierzęta padłe lub ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca, wykazująca właściwości niebezpieczne	0,1
2	15 02 02*	Sorbent materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	0,04
3	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	0,02
Odpady inne niż niebezpieczne			

1	02 01 82	Zwierzęta padłe i ubite z konieczności	1,5
2	02 01 99	Inne nie wymienione odpady	0,02
3	15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	0,03
4	15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	0,02
5	14 04 05	Żelazo i stal	0,7
6	20 03 01	Niesegregowane odpady komunalne	1

Zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21 ze zm.) wytwórca odpadów jest zobowiązany do stosowania takich sposobów produkcji, które zapobiegają powstawaniu odpadów lub pozwalają utrzymać na możliwie najniższym poziomie ich ilości, a także ograniczają negatywne oddziaływanie na środowisko lub zagrożenie życia lub zdrowia ludzi. Działania będą prowadzone w tym kierunku aby :

- zapobiegać powstawaniu odpadów,
- zapewnić bezpieczne dla środowiska wykorzystanie odpadów, jeżeli nie udało się zapobiec ich powstaniu,
- zapewnić zgodny z zasadami ochrony środowiska sposób postępowania,
- unieszkodliwianie odpadów, przy czym na ostatnim miejscu jest unieszkodliwienie poprzez składowanie,
- wszędzie gdzie jest to ekonomicznie uzasadnione, prowadzona będzie minimalizacja odpadów,
- w celu ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów prowadzona będzie selektywna zbiórka,
- odpady w pierwszej kolejności poddawane będą odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstania,
- przekazywanie wytworzonych odpadów odbiorcom posiadającym stosowne zezwolenia,
- odpady, które nie mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstania, powinny być , uwzględniając najlepszą dostępną technikę lub technologię, przekazywane do odzysku lub unieszkodliwienia,
- prowadzona ewidencja odpadów wytworzonych,
- utrzymywanie porządku na terenie, na którym prowadzona jest działalność,
- magazynowanie odpadów w miejscu opisanym i przeznaczonym do tego celu.

Przewidywane ilości powstających nawozów naturalnych w gospodarstwie rolnym

Roczną produkcję nawozów naturalnych w gospodarstwie rolnym obliczono posługując się wskaźnikami zawartymi w załączniku Nr 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2005 r. w sprawie szczególnych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U z 2005 r., Nr 17, poz. 142 ze zm.).

Odchody zwierzęce stare i płynne wykorzystywane są jako nawóz organiczny i okresowo trzy razy w roku wywożone na własne użytki rolne.

Rolnicze wykorzystanie gnojówki i obornika

Rolnicze wykorzystanie odchodów zwierzęcych w dawkach dostosowanych do potrzeb roślin i możliwości regeneracyjnych gleb jest całkowicie bezpieczna dla środowiska. Nawożone mogą być wyłącznie gleby o dobrej przepuszczalności i dobrych właściwościach sorpcyjnych, zdolne wchłoniąć ścieki i opad atmosferyczny.

Roczne i sezonowe dawki nawozów naturalnych w postaci płynnej i stałej powinny być zgodne z bilansem zapotrzebowania roślin na azot i potas inie mogą utrudniać przebiegu procesu samooczyszczania gleb. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych wymagań jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenia odpływu azotu ze źródeł rolniczych Dz. U z 2002 r. Nr 4, poz. 44 ze zm.), roczna dawka gnojówki nie powinna przekraczać 45 m³/ha, a obornika odpowiednio 40 t /ha.

Rodzaj zwierząt	Liczba zwierząt wg stanu średniorocznego	System utrzymania			
		Ściółka płytka			
		Obornik		Gnojówka	
		Produkcja obornika (w t/rok) przez poszczególne zwierząt	Produkcja obornika(w t/rok)	Produkcja obornika (w m ³ /rok) przez poszczególne zwierząt	Produkcja obornika(w m ³ /rok)
Buhaj	40	19	760	5,8	232
Cielęta do 1/2 roku	26	4	104	0,9	23,4
maciory	20	7	140	3,6	72
prosiaki	130	1,2	156	0,9	117
RAZEM		-	1160	-	444,4

Całość nawozów naturalnych powstałych w gospodarstwie znajdzie zastosowanie na własnych użytkach rolnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczególnych wymagań jakim powinny odpowiadać programy działań mających na celu ograniczenia odpływu azotu ze źródeł rolniczych Dz. U z 2002 r. Nr 4, poz. 44 ze zm.), roczna dawka gnojówki nie powinna przekraczać 45 m³/ha, a obornika odpowiednio 40 t /ha.

Obiekty inwentarskie i prowadzony proces chowu i hodowli zwierząt jest pod stałą kontrolą lekarza weterynarii, w tym również w zakresie sanitarnym i stosowania substancji chemicznych.

9. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Dla planowanego przedsięwzięcia z uwagi na miejsce, zasięg oraz znaczną odległość od granicy państwa wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

10. Obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia

Gmina Wyrzysk na terenie, której planowana jest realizacja planowanej inwestycji leży w zasięgu dwóch Głównych zbiorników Wód Podziemnych: północno-wschodnia część gminy położona jest w obrębie GWP nr 133(zbiornik Młotkowo), objętego w całości wysoką ochroną. W czwartorzędowym pięttrze wodonośnym GZWP nr 133 występują struktury hydrogeologiczne, w których zasilanie i drenaż wód podziemnych ma miejsce poprzez okna hydrogeologiczne typu erozyjnego łączące z innymi strukturami hydrogeologicznymi. Południowa część gminy położona jest w obrębie GZWP nr 138, objętego w całości najwyższą ochroną.

W granicach planowanego do realizacji przedsięwzięcia nie występują obszary objęte jakąkolwiek formą ochrony na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody. Najbliżej położonymi formami ochrony przyrody w pobliżu planowanej inwestycji są:

Rezerwaty

Zielona Góra – w odległości około 6,2 km od planowanego przedsięwzięcia. Jest to rezerwat leśny o powierzchni 96,09 ha położony jest w kompleksie lasów pokrywających Dębową Górę koło Osieka n/Notecią, należących do leśnictwa Zielonagóra w Nadleśnictwie Kaczory. Został powołany na mocy Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 listopada 1968 r. z powierzchnią 14,61 ha. Rezerwat ten został powiększony na podstawie Zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 10 maja 1989 r. do obecnej powierzchni tj. 96,09 ha. Celem ochrony jest zachowanie fragmentu lasu dębowo - grabowego o cechach naturalnych z licznymi drzewami pomnikowymi (6 dębów o obwodzie do 4 m i brekinii o obwodzie do 1,70 m), stanowiska roślin chronionych, urozmaiconą i atrakcyjną krajobrazowo rzeźba terenu oraz elementy kultury materialnej (cmentarz ewangelicki z XIX w.). Wyróżniają się wyraźnie trzy typy grądu. Niski z czyścem leśnym – w obniżeniach terenu z największym bogactwem florystycznym warstwy runa; wysoki z groszkiem wiosennym – na zboczach morenowych i nieco uboższy florystycznie od poprzedniego; kwaśny z trzcinnikiem leśnym – na szczytach pagórków zaliczony do najlepiej zachowanych w naturalnym stanie spośród bardzo nielicznych, znanych stanowisk tego interesującego zbiorowiska leśnego. Na uwagę zasługuje położenie tych lasów w bardzo urozmaiconym terenie moreny czołowej oraz dobry, miejscami niemal pierwotny, stan ich zachowania. Z rzadkich i chronionych roślin występuje tutaj: lilia złotogłów, wawrzynek wilczełyko, kruszczyk szerokolistny, przytulia leśna, turówka leśna, kostrzewa różnolistna. Dęby tworzące najwyższą warstwę drzewostanu osiągają wiek 250 lat i ponad 3 metrów obwodu. Do rezerwatu prowadzi droga gruntowa od drogi Osiek- Krostkowo. Wstęp dozwolony jest tylko na wyznaczonych ścieżkach.

Parki Krajobrazowe

Krajeński Park Narodowy – w odległości około 16,2 km od planowanego przedsięwzięcia. Krajeński Park Krajobrazowy zajmuje północno-zachodnią część obszaru województwa kujawsko-pomorskiego. Jest to Park o największej powierzchni w województwie, zajmuje 73.850 ha. Zróżnicowana rzeźba terenu polodowcowego, doliny rzeczne oraz ponad 100 jezior mają duży wpływ na krajobraz Krajny. Bierze tutaj swój początek dwanaście rzek z krystalicznie czystą wodą i podstawowym obowiązkiem wszystkich mieszkańców tej ziemi jest ochrona wszystkich cieków wodnych, rzek i jezior przed zanieczyszczeniem np. przez chlewnie bezściółkowe. Dominującym krajobrazem jest krajobraz rolniczy urozmaicony zadrzewieniami i licznymi oczkami wodnymi. Na bagnach i torfowiskach występują liczne rośliny chronione jak: rosiczka, żurawina błotna, bagno zwyczajne. Występuje tu bogata i różnorodna szata roślinna, są tu także chronione i rzadkie gatunki zwierząt. Lasy zajmują około 29 % powierzchni. Są one bardzo zróżnicowane, zachowały się tu prawie wszystkie zbiorowiska leśne, takie jak: bory sosnowe i mieszane, lasy liściaste, grądy, dąbrowy, buczyny oraz łągi i olsy. Lasy spełniają bardzo ważną funkcję w przyrodzie, ponieważ stanowią niezbędny element równowagi ekologicznej, gwarantują różnorodność i ciągłość życia na ziemi, chronią powietrze i glebę, zabezpieczają zasoby wodne oraz kształtują i wzbogacają krajobraz, w którym żyje człowiek. W Krajeńskim Parku Krajobrazowym znajduje się najwyższy położony punkt województwa kujawsko-pomorskiego – Czarna Góra w tzw. Górach Obkaskich. Na terenie Krajny zachowało się wiele obszarów o charakterze zbliżonym do naturalnego.

Obszary Mające Znaczenie dla Wspólnoty

Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Łobzonki i Bory Kujañski – w odległości ok. 2,2 km od planowanego przedsięwzięcia. Leży w całości na Pojezierzu Krajeńskim, obejmuje znaczny obszar leśny (Bory Kujañskie), łącznie o powierzchni 17 240 ha (w tym 1025 ha na terenie Gminy Wyrzysk (dane obliczeniowe z Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego)), który obfituje w liczne rzadkie w regionie i kraju rośliny status - Rozporządzenie nr 5/98 Wojewody Piłskiego z 15 maja 1998 r., Miejsce publikacji: Dz. Urz. Woj. Pił. Oznaczenie Dziennika Urzędowego: (Dz. Urz. Woj. Pił. Nr 13, poz. 83) oraz obowiązujące rozporządzenie nr 1/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 4 stycznia 2008 r. w sprawie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Łobzonki i Bory Kujañskie” (Dz. Urz. Woj. Włkp. nr 7, poz. 138).

Dolina Noteci PLH300004 – w odległości ok. 3,8 km od planowanego przedsięwzięcia Obszar obejmuje fragment doliny Noteci między miejscowością Wieleń a Bydgoszczą. Obszar w większości położony jest na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Noteci i obejmuje 4 rezerваты przyrody: Czapliniec Kuźnicki, Łąki Ślesiñskie, Kruszyn, Skarpy Ślesiñskie. Obszar jest w dużej części zajęty przez torfowiska niskie, z fragmentami zalewowych łąk i trzcinowisk, z enklawami zakrzewień i zadrzewień. Na zboczach doliny znajdują się płaty muraw kserotermicznych. W okolicach Goraja, Pianówki i Góry oraz Ślesina występują kompleksy buczyn i dąbrów, w tym m. in. siedlisk przyrodniczych: ciepłolubnej dąbrowy i mieszanych lasów zboczowych. Teren przecinają kanały i rowy odwadniające. Liczne są starorzecza i wypełnione wodą doły potorfowe. Miejscami występują rozległe płaty łągów. Łąki są intensywnie użytkowane. Można tu zaobserwować m. in.: zimorodka zwyczajnego, świergotka polnego, orlika krzykliwego, bąka, rybitwę czarną, bocian biały, błotniaka stawowego, błotniaka łąkowego, derkacza, dzięcioł czarny, dubelta, żurawia, bielika, bączka, gąsiora, podróżniczka, kanię brunatną, kanię rudą, kureczkę zielonką, kureczkę nakrapianą, pokrzewkę jarzębatą. Teren w 80 % pokryty jest przez łąki i pastwiska, 6% stanowią grunty orne, 6% zajmują też lasy liściaste, 1% lasy iglaste. Zbiorniki wodne stanowią 3 % obszaru.

Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków Natura 2000

Dolina Środkowej Noteci i Kanału Bydgoskiego – w odległości około 7,8 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje pradolinę rzeczna o zmiennej szerokości od 2 do 8 km, która ma tu przebieg równoleżnikowy. Od północy obszar graniczy z wysoczyzną Pojezierza Krajeńskiego - maksymalne deniwelacje pomiędzy dnem doliny a skrajem wysoczyzny dochodzą tu do 140 m. Od południa pradolina jest ograniczona piaszczystym Tarasem Szamociñskim, zajęty w znacznej mierze przez lasy, stykającym się z krawędzią Pojezierza Chodzieskiego. Znaczne części pradoliny zostały zmeliorowane i prowadzona jest na nich gospodarka łąkowa. W kilku miejscach pradoliny założono stawy rybne, na których prowadzona jest intensywna hodowla ryb – stawy Antoniny, Smogulec, Ostrówek, Występ i Ślesin. Zachodnia część pradoliny, objęta przez obszar, jest obecnie doliną Noteci. Część wschodnia jest doliną żeglownego Kanału Bydgoskiego, wybudowanego w końcu XVIII w., łączącego dorzecza Odry i Wisły. Teren w 83 % pokryty jest przez siedliska łąkowe i zaroślowe, 6% stanowią siedliska rolnicze, 4% zajmują lasy liściaste, 1% lasy iglaste. Wody śródlądowe stanowią 5 % obszaru. W obrębie obszaru znajdują się 2 ostoje ptaków o randze europejskiej: Stawy Ostrówek i Smogulec (E37) i Stawy Ślesin i Występ (E38). Występuje tu co najmniej 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej - w tym 8 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK) (zimorodek zwyczajny, orlik krzykliwy, bąk, rybitwa czarna, bocian biały, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, derkacz, cygrus bewickii, żuraw, bielik, bączek, gąsior, podróżniczek, kania czarna, kania ruda, siewka złota, kureczka zielonka). W okresie lęgowym obszar zasiedla około 10% populacji krajowej *podróżniczka* (PCK); co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: *bielik* (PCK) i *kania czarna* (PCK); w stosunkowo

wysokiej liczebności występują *kania ruda* i *błotniak stawowy*. W okresie wędrówek występuje co najmniej 1% populacji szlaku wędrówkowego *labędzia czarnodziobego*; stosunkowo duże koncentracje osiąga *siewka złota*.

Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk Natura 2000

Dolina Łobżonki PLH300040 – w odległości ok. 2 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar w części położony na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu "Dolina Łobżonki i Bory Kujańskie". Obszar chroni rzekę Łobżonkę (Łobzonkę) wraz z fragmentami dopływów - Lubeżą i Orlą oraz tereny do nich przyległe, stanowiąc jeden z najcenniejszych obszarów przyrodniczych na Krajnie (Pojezierzu Krajeńskim). Ośią obszaru jest około 60 kilometrowa dolina rzeki Łobżonki od okolic Białobłocia i Lutówka aż po dolinę rzeki Noteć (poniżej Osieka n/Not). W rzekach dominuje zwirowo-piaszczysty charakter dna i żwawy nurt nawiązujący do rzek podgórskich. Ostoję wyróżnia obecność bogatych florystycznie, właściwie wykształconych grądów w odmianie krajeńskiej oraz znaczne powierzchnie ekstensywnie użytkowanych łąk. Cechą ostoi jest bogactwo w siedliska i gatunki z załączników I i II Dyrektywy Rady 92/43/EWG oraz rola korytarza ekologicznego o znaczeniu ponadregionalnym. Można tu spotkać m.in.: bobra europejskiego, wydrę, żabięńca lancetowatego, modrzewnicę zwyczajną, pajęcznicę liliową, próchniczka bagiennego, czermień błotną, turzycę bagienną, pluskwie europejską, kłoc wiechowatą, kukulkę krwistą, kukulkę plamistą, kukulka szerokolistna, wawrzynek wilczelyko, goździka piaskowego, naparstnicę zwyczajną. Teren w 30 % pokryty jest przez lasy, 23% stanowią łąki i pastwiska, 21% zajmują lasy iglaste a 18% lasy mieszane. Zbiorniki wodne stanowią 3 % obszaru a bagna 1%.

Dębowa Góra PLH 300055 – w odległości około 5,1 km od planowanego przedsięwzięcia. Proponowany do ochrony teren znajduje się na Obszarze Chronionego Krajobrazu Dolina Noteci i rezerwatu przyrody "Zielona Góra". Ostoja obejmuje wyniesione formy moreny, zbiorniki wodne i torfowisko przejściowe oraz drobne cieki uchodzące do Noteci. Jest to obszar usytuowany w granicach mezoregionu Pojezierza Krajeńskiego, należący do regionu kujawsko - pomorskiego, podprowincji Pojezierza Południowopomorskiego. Lokalnie jest silnie zróżnicowany morfologicznie, odznacza się dużymi różnicami wysokości względnej (od ok. 65 do 192 m n.p.m.). Najwyżej położonym punktem jest Dębowa Góra o wysokości 192 m n. p. m. Spływające wody polodowcowe doprowadziły do powstania licznych wąwozów rozcinających morenę czołową. Gleby są zróżnicowane. Na wysoczyźnie przeważają gleby płowe, mniej jest gleb brunatnych, stagnoglejowych i deluwialnych. Z tego terenu została po raz pierwszy stwierdzona obecność gleb o charakterze vertisoli (Nowiński 2004). Jest to nowy dla Polski typ gleb. Obecne są także gleby organiczne - torfy o różnym stopniu mineralizacji. We wschodniej części znajduje się rezerwat Zielona Góra o dobrze udokumentowanych walorach przyrodniczych. W planowanej ostoi zdecydowanie przeważają ekosystemy leśne, głównie grądy. Znikome powierzchnie stanowią kwaśna dąbrowa, kwaśna buczyna oraz łągi i żyzny ols. Pewien udział powierzchniowy mają leśne zbiorowiska zastępcze: głównie z sosną pospolitą, świerkiem oraz modrzewiem. W kompleksie leśnym występują niewielkie nisze źródliskowe. Siedliska higrofilne i wodne z podłożem organicznym zlokalizowane są w północnej części badanego terenu. Stwierdzono tam zarówno lasy bagiennne (ols i łąg jesionowo-olszowy), jak i bardzo trudno dostępne torfowisko przejściowe. Obecne są także eutroficzne zbiorniki wodne z łąkami ramienicowymi i płatami nymfeidów oraz astatyczne, podlegające procesowi zarastania. Na skraju lasu, na granicy obszaru Natura 2000, stwierdzono płaty świeżej łąki rajgrasowej i fragmenty muraw. W bezpośrednim sąsiedztwie planowanej ostoi znajdują się drzewostany sosnowe. Można tu zaobserwować m. in.: orlika pospolitego, łopiana gajowego, kopytnika pospolitego, dzwonka szerokolistnego, konwalię majową, kruszczyka połabskiego, kruszczyka szerokolistnego, kruszynę pospolitą, mannę gajową, przylaszczkę pospolitą, gajnika lśniącego, lilię złoto głów, grązel żółty, rokitnika pospolitego,

wiechlinę odległosą, paprotkę zwyczajną, porzeczkę czarną, szczaw gajowy, jarząb brekinę, czyścica prostego, pływacza drobnego, kalinę koralową, wykę leśną, barwinka pospolitego, fiołka przedziwnego, śnieżyczkę przebiśnieg. Siedliska liściaste zajmują tu aż 97%. Pozostałe 3% stanowią lasy mieszane.

Struga Białośliwska PLH3000054 – w odległości około 11,12 km od planowanego przedsięwzięcia. Obszar obejmuje dolinę Białośliwki: krótkiego lecz bystrego dopływu Noteci, zasilanego wodami źródłiskowymi. Obszar wyznaczono ze względu na doskonale zachowane grądy i dąbrowy. Na zboczach doliny są źródliska (zespoły źródeł), w których przed wojną obficie wytrącały się trawertyny (skała osadowa powstająca wskutek ubytku dwutlenku węgla z roztworu), na przykład na skutek wypływu wód podziemnych na powierzchnię. Dno rzeczki jest miejscami pokryte takimi skałami.

W związku z powyższy można stwierdzić, iż znaczna odległość planowanej inwestycji od powyższych obszarów nie będzie na nie negatywnie oddziaływać.

.....
Podpis wnioskodawcy